

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 8 februari 2008 in zaak nr. 07/40710 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 februari 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 februari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen als grieven I tot en met IV is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief V klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij, nu hij niet heeft onderbouwd dat zijn leven ernstig en individueel wordt bedreigd in Noord-Irak, geen geslaagd beroep kan doen op artikel 15, aanhef en onder c, van richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn) van de Raad van de Europese Unie. Deze overweging heeft de rechtbank, volgens de vreemdeling, ten onrechte mede doen steunen op de omstandigheid dat zijn asielrelaas in de vorige procedure ongeloofwaardig is bevonden. Volgens de vreemdeling heeft de rechtbank aldus miskend dat de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet van belang is bij de beoordeling van het beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn; van belang is slechts dat in Noord-Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict.

2.2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als

ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl).

Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.2.2. Zoals volgt uit onder meer de uitspraken van de Afdeling van 19 september 2008 in zaken nrs. 200705250/1 en 200706934/1, www.raadvanstate.nl, valt een vreemdeling, ten aanzien van wie na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen en die afkomstig is uit een land waar zich, naar door hem gesteld, een binnenlands gewapend conflict voordoet, eerst onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn en is deze bepaling derhalve voor hem relevant, indien hij heeft aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van laatstgenoemd besluit sprake was van een binnenlands gewapend conflict in het deel van het land, van waaruit hij afkomstig is, dan wel dat op dat moment in dat deel sprake was van gevolgen voor hem van een elders in dat land bestaand gewapend conflict.

2.2.3. De vreemdeling heeft eerder, op 10 mei 2003, een aanvraag ingediend om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Bij besluit van 8 december 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) deze aanvraag afgewezen. Het besluit van 29 oktober 2007 is van gelijke strekking als dat van 8 december 2005, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.2.4. De vreemdeling heeft, ter onderbouwing van zijn beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn, gesteld dat in Noord-Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Daartoe heeft hij verwezen naar de uitspraken van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 januari 2008 in zaak nr. 07/45827 en 4 januari 2008 in zaken nrs. 07/44846 en 07/44847 alsmede naar een, in de uitspraak van 4 januari 2008 genoemde, Resolutie van het Europees Parlement over de humanitaire situatie van Iraakse vluchtelingen van 15 februari 2007, brief van Amnesty International aan de staatssecretaris van 23 juli 2007 en rapport "Millions in flight: the Iraqi refugee crisis" van Amnesty International van september 2007.

2.2.5. De vreemdeling heeft bij de behandeling van zijn eerste asielaanvraag verklaard dat hij, van vermoedelijk 1991 tot aan zijn vertrek uit Irak op 25 maart 2005, heeft gewoond in . De minister heeft de juistheid van die verklaring in die procedure niet bestreden. Nu de vreemdeling terzake geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd, moet thans van de juistheid van voormelde verklaring worden uitgegaan. Aangezien . is gelegen in de

provincie Dohuk, dat onder het bestuur van de Koerdistan Regional Government valt, is de vreemdeling afkomstig uit Noord-Irak.

2.2.6. Artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn is voor de vreemdeling slechts relevant, indien hij heeft aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit van 29 oktober 2007 in de provincie Dohuk, van waaruit hij afkomstig is, sprake was van een binnenlands gewapend conflict dan wel dat daar op dat moment sprake was van gevolgen voor hem van een elders in Irak bestaand conflict.

Voormelde uitspraak van 3 januari 2008 bevat geen informatie over de situatie in de provincie Dohuk ten tijde van de totstandkoming van het besluit van 29 oktober 2007. Voorts heeft voormelde uitspraak van 4 januari 2008 geen betrekking op een beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. Verder kan uit voormelde Resolutie van het Europees Parlement en de brief van 23 juli 2007 niet worden afgeleid dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit van 29 oktober 2007 in de provincie Dohuk een binnenlands gewapend conflict heerste. De informatie, vervat in het rapport van september 2007, dat het in andere delen van Irak bestaande geweld zou kunnen overslaan naar Noord-Irak, leidt evenmin tot het oordeel dat de vreemdeling aan de op hem terzake rustende bewijslast heeft voldaan. Aldus heeft de vreemdeling niet aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van voormeld besluit in de provincie Dohuk sprake was van een binnenlands gewapend conflict. Dat de gevolgen van een gewapend conflict, elders in Irak, zich op dat moment in die provincie deden gevoelen, is door de vreemdeling evenmin aangetoond. Derhalve valt de vreemdeling niet onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn en is deze bepaling voor hem geen relevante wijziging van het recht. De klacht, dat de rechtbank bij de beoordeling van het beroep op deze bepaling ten onrechte betekenis heeft toegekend aan de ongeloofwaardigheid het asielrelaas, behoeft geen bespreking, omdat - wat van die klacht ook zij - de rechtbank, in het licht van het vorenstaande, terecht heeft geoordeeld dat de vreemdeling aan deze bepaling geen aanspraken kan ontleen.

De grief faalt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

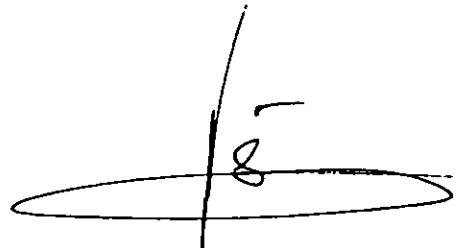
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2008

418.

Verzonden: 26 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

AFSCHEIDT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/40710

Uitspraak
in het geding tussen:

van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0305.10.0004, eiser,
gemachtigde mr. C.A.J.M. Sniijders, advocaat te
Boxtel;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. P. van der Berg,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 10 mei 2003 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 8 december 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 18 oktober 2006 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Den Bosch, het daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Op 22 oktober 2007 heeft eiser (opnieuw) een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 29 oktober 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 29 oktober 2007 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brieven van 16 november 2007, 3 januari 2008, 21 januari 2008 en 25 januari 2008. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 1 februari 2008 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Tevens aanwezig was dhr. [naam], een vriend van eiser.

2. Overwegingen

2.1 Als na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, verzet het algemene rechtsbeginsel dat niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak zich ertegen dat de rechter dit besluit beoordeelt als een eerste besluit. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kan dat besluit door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders als zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden voordoen die nopen tot afwijking van dit rechtsbeginsel.

2.2 Van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden is geen sprake indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

2.3 Tijdens het gehoor nieuwe feiten en omstandigheden heeft eiser als nieuw feit aangevoerd dat hij op 22 of 23 juni 2007 op het treinstation van Almere is lastiggevallen door mensen van de Koerdische Democratische partij (KDP). Ze hebben zijn kleding vastgepakt. Eiser was daarna bang en wilde beschermd worden. Als gevolg van dit voorval heeft hij Nederland verlaten.

Voorts heeft hij medische problemen gehad tijdens zijn (eerdere) verblijf op de detentieboot en tijdens zijn verblijf in Duitsland. Hij verliest vaak bloed en valt plotseling flauw. Tevens heeft hij psychiatrische problemen.

Daarnaast stelt eiser zich thans op het standpunt dat hij niet uit Noord-Irak komt, maar uit Centraal-Irak. Dit is een nieuw feit omdat voor Centraal-Irak een categoriaal beschermingsbeleid wordt gevoerd. Eiser beroept zich hierbij op artikel 4 richtlijn 2004/83 EG, inzake minimum normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft (Definitierichtlijn).

Voorts stelt eiser dat hij documenten heeft overgelegd in zijn eerdere procedure, maar dat deze destijds niet op echtheid zijn onderzocht. De rechtbank dient deze documenten dan ook in de huidige procedure te beoordelen, temeer nu zijn afkomst thans in geding is.

Ten slotte heeft eiser een beroep gedaan op artikel 15, aanhef en onder c, Definitierichtlijn. Ter onderbouwing van dit beroep heeft hij verwezen naar twee uitspraken van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 januari 2008 (Awb 07/45827) en 4 januari 2008 (Awb 07/44847).

2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

2.5 De omstandigheid dat eiser is lastiggevallen op het treinstation van Almere is geen nieuw feit of omstandigheid zoals bedoeld in rechtsoverweging 2.1. Eiser heeft deze gebeurtenis op geen enkele manier onderbouwd. Zijn stelling dat hij geen bescherming heeft gevraagd bij de Nederlandse autoriteiten omdat hij uitgeprocedeerd was en vreesde in vreemdelingenbewaring te worden geplaatst, maakt niet dat van eiser niet gevergd kon worden dat hij aangifte deed. Dit temeer, nu eiser op dit moment wel bescherming vraagt van de Nederlandse overheid.

2.6 De medische omstandigheden zoals door eiser zijn aangevoerd zijn geen nieuw feit

AWB 07/40710

blad 3/4

of omstandigheid zoals bedoeld in rechtsoverweging 2.1. Eiser heeft zijn stelling niet onderbouwd met medische stukken. Reeds daarom kan deze stelling niet afdoen aan het eerdere asielbesluit.

2.7 Eiser heeft zijn stelling dat hij uit Centraal-Irak afkomstig is onderbouwd met het volgende. Bij zijn eerste binnenkomst in Nederland heeft hij gesteld dat hij geboren is in Irak en dat hij leefde in , eveneens Irak. Daarop heeft de IND aan het Centraal Orgaan Asielzoekers (COA) meegedeeld dat eiser uit Noord-Irak afkomstig. Blijkbaar is daar voorts geen discussie meer over geweest, aldus de gemachtigde van eiser.

In de huidige procedure heeft eiser aan zijn gemachtigde verteld dat hij uit Centraal-Irak afkomstig is. Daarop heeft de gemachtigde de informatielijn van de IND gebeld met de vraag wat het systeem over Akre en Fayda zegt.

De gemachtigde heeft gesteld dat de mededeling van de IND was dat Fayda in Centraal-Irak ligt en dat voor Akre het systeem zowel Noord-Irak als Centraal-Irak aangeeft. De plaats ligt in feite precies op de grens. Dit wordt tevens bevestigd door een vriend van eiser, die eveneens ter zitting is verschenen en een verklaring heeft afgelegd. Gewezen wordt op de nabij gelegen plaats Shigane, waar militairen gelegerd zijn en wat zonder twijfel tot 2003 aan Saddam toebehoorde.

2.8 De rechtbank overweegt dat verweerder gevolgd kan worden in zijn stelling dat niet in gezien kan worden waarom eiser deze stelling niet in zijn eerdere procedure naar voren heeft gebracht. Indien eiser van mening is dat Akre in Centraal-Irak ligt, dan had hij dit tijdens zijn eerste procedure naar voren kunnen en moeten brengen. Er is dan ook geen sprake van een nieuw feit of omstandigheid die kan afdoen aan het besluit in de eerste asielprocedure.

2.9 Met betrekking tot de documenten overweegt de rechtbank als volgt. Het identiteitsdocument dat eiser heeft overgelegd, heeft hij reeds in de beroepsfase van de vorige procedure overgelegd. De rechtbank heeft in haar uitspraak van 18 oktober 2006 daarover geoordeeld dat verweerder aan eiser heeft mogen tegenwerpen dat het identiteitsdocument pas twee en een half jaar na de aanvraag is overgelegd. Eiser kan dan ook niet gevolgd worden in zijn standpunt dat sprake zou zijn van een nieuw document. Dat de rechtbank de echtheid van dit document niet heeft onderzocht doet daar niet aan af. Een kopie van de nationaliteitskaart heeft eiser eerst in de beroepsfase van de procedure overgelegd. De nationaliteitskaart dateert van voor de datum van de eerste asielaanvraag. Eiser heeft niet onderbouwd waarom hij deze niet eerder heeft overgelegd of waarom dit niet mogelijk was. Reeds daarom is geen sprake van een novum zoals bedoeld in paragraaf 2.1.

2.10 De rechtbank overweegt dat het beroep van eiser op artikel 15, aanhef en onder C, Definitierichtlijn niet kan slagen. Ingevolge artikel 15, aanhef en onder c, Definitierichtlijn bestaat ernstige schade uit ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Eiser heeft niet onderbouwd dat zijn leven ernstig en individueel bedreigd wordt in Noord-Irak, temeer nu zijn asielrelaas in de eerste procedure ongeloofwaardig is bevonden. De door eiser overgelegde jurisprudentie is dan ook niet gelijk aan onderhavige zaak.

2.11 Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond.

2.12 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de

AWB 07/40710

blad 4/4

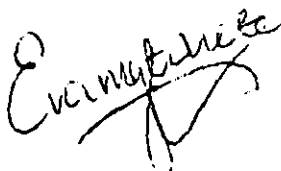
andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Akkerman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier, op

08 FEB. 2008

Afschrift verzonden op: **08 FEB. 2008**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Postbus 195 5280 AD Boxtel
 Bosscheweg 1 5281 4E Boxtel
 Telefoon: (0411) 67 44 99 Fax: (0411) 67 76 90
 E mail: info@snijdersentoemen.nl
 Website: www.snijdersentoemen.nl

**SNIJDERS
 EN TOEMEN
 ADVOCATEN**

PER POST & FAX 070-3651380

Afdeling Bestuursrechtspraak
 Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingen

Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Mr C.A.J.M. Snijders
 Mr B.W.M. Toemen
 Mw. Mr E.H.J.M. de Bonth

Boxtel, 12 februari 2008

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake / IND Ter Apel
 Ons kenmerk CS/MK/00012494/26B
 e-mailadres C.Snijders@snijdersentoemen.nl
 IND-nummer 0305.10.0004

13 FEB 2008
 200801128/1/V2
 V2

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

DE HEER

....., vreemdeling van Iraakse nationaliteit, (verder te noemen 'appellant'), te dezer zake woonplaats kiezende te Boxtel aan het adres Bosscheweg 1 ten kantore van Snijders en Toemen Advocaten, van wie mr C.A.J.M. Snijders uitdrukkelijk verklaart door appellant ten deze bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn dlt hoger beroepschrift namens hem in te dienen en te ondertekenen.

Appellant heeft kennis genomen van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, sector Vreemdelingenkamer d.d. 8 februari 2008, verzonden 8 februari 2008, AWB 07/40710, waarbij het beroep van appellant tegen het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 29 oktober 2007 tot weigering van een vergunning asiel ongegrond is verklaard.

Een kopie van de uitspraak treft u hierbij aan. (prod. 1)
 Appellant komt tegen deze uitspraak bij uw College bij dezen in hoger beroep.
 De toevoeging is aangevraagd en zal, zodra deze is afgegeven, worden overgelegd.

Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak en voert daartegen de navolgende grieven aan en geeft voorafgaande daaraan een algemene toelichting.

Gelden voor derden t.n.v. Stichting Derdengelden 10.88.86.484

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald

Any liability shall be limited to the amount which is paid out under the firm's professional liability policy.

**SNIJDERS
ENTOEMEN
ADVOCATEN**

Appellant verwijst uiteraard naar alle stukken die in beroep zijn ingediend met de volgende aantekening.

In de eerste asielprocedure heeft appellant naar eigen zeggen precies aangegeven waar hij woonde en waar hij geboren is. Om dat tijdens zo'n gesprek vaak blijkt dat de ambtenaren van de IND niet precies op de hoogte zijn van alle kleine gehuchtjes worden mensen min of meer ertoe gedwongen om die namen te noemen die geregistreerd zijn en dat zijn dan de namen van de gemeenten die ook op de kaart voorkomen. Op een dergelijke wijze is dat, naar ik achteraf heb begrepen, zo destijds gegaan. In de gesprekken daarna met zijn eerste raadsman is er geen discussiepunt gemaakt van de afkomst, hetgeen waarschijnlijk ook te maken heeft met het feit dat verzoeker op zichzelf wel akkoord is met de naam als de naam van de gemeente van zijn geboortedorp en ook met het feit dat er toen geen verschil in behandeling was tussen Koerden en Centraal Irakezen.

Hoe het ook zij; in de tweede asielprocedure heeft ondergetekende bij het bespreken dat allemaal nog eens aan de orde gesteld en het resultaat daarvan is neergelegd in de gronden van beroep. Appellant is van mening dat de feiten en omstandigheden, zoals die uiteindelijk uit het dossier blijken, en zoals die in de tweede beroepsprocedure aan de orde zijn gesteld meegewogen dienen te worden.

Expliciet tegen de uitspraak van de rechtbank voert appellant de volgende grieven aan.

GRIEF I

Ten onrechte heeft de rechtbank in Rechtsoverweging 2.5 van de uitspraak overwogen dat de omstandigheid dat appellant op het treinstation in Almere is lastiggevallen geen nieuw feit of omstandigheid oplevert, omdat appellant die gebeurtenis op geen enkele manier heeft kunnen onderbouwen.

Toelichting:

Verzoeker heeft vanaf het begin gezegd met welke problemen hij in Irak te doen had en dat hij ook in Europa die problemen heeft ervaren. In dat licht is het zeer wel begrijpelijk dat hij ook, nadat hij uitgeprocedeerd is, dergelijke problemen heeft ervaren en in die zin moet dat aannemelijk worden geacht. Het is dan onvoldoende om te stellen dat alleen al om die reden geen nieuw feit zou zijn.

GRIEF II

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat medische omstandigheden geen nieuw feit of omstandigheden zijn en dat eiser ze niet onderbouwd heeft met medische stukken.

Toelichting:

Alleen al vanwege het feit dat de IND zelf na verkregen medisch advies opvang heeft geboden naar aanleiding van de medische omstandigheden welke verzoeker op het Aanmeldcentrum heeft gemeld, maakt duidelijk dat de stellingen wel onderbouwd zijn en dat ook in de ogen van de minister die medische omstandigheden blijikbaar relevant zijn geacht.

SNIJDERS
ENTOEMEN
ADVOCATEN

De rechtbank is overigens in het geheel niet ingegaan op de ter zitting van de zijde van verzoeker nog aan de orde gestelde kwestie dat de IND na het verstrijken van de opvangtermijn geen nader bericht heeft gegeven, dat de IND niet ingegaan is op een tijdens de beroepsprocedure door ondergetekende gemachtigde gedaan verzoek voor nader medisch onderzoek.

GRIEF III

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder kan worden gevolgd in zijn stelling niet ingezien kan worden waarom verzoeker zijn stellingen met betrekking tot zijn Central Irakese afkomst niet eerder in de eerdere procedure naar voren had kunnen brengen en dat om die reden geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden.

Toelichting:

Uit de beschrijving die de rechtbank in Rechtsoverweging 2.7 van de uitspraak geeft meent verzoeker te kunnen afleiden dat ook de rechtbank uit de stukken in beroep en ook uit de getuigenverklaring ter zitting heeft kunnen vaststellen dat de werkelijke geboorteplaats van verzoeker, gelegen is op een plaats die tot Centraal Irak behoort. De getuige die duidelijk gemaakt heeft dat hij verzoeker al lang kent en welke anders dan verzoeker gestudeerd heeft, heeft duidelijk gemaakt hoe het komt dat zeker ongeletterde mensen niet precies kunnen uitleggen waar ze vandaan komen en dan uiteindelijk een plaats noemen die op de kaart staat. In dit geval is Akre de plaats op de kaart, namelijk de gemeente waartoe de werkelijke geboorteplaats behoort en dan blijkt dat de hoofdplaats van Akre aan de noordzijde ligt terwijl Shegane aan de zuidzijde ligt. Dat kan allemaal vervelend zijn voor ambtenaren van de IND die dat blijkbaar destijds niet goed gezien hebben en die onterecht destijds hebben geoordeeld dat verzoeker tot Noord-Irak behoort terwijl uit hun eigen mededelingen en ook uit de verklaringen van de getuige blijkt dat de werkelijke geboorteplaats van verzoeker gelegen is in Centraal Irak, maar het doet niet af aan de juistheid van de stellingen van appellant.

In de eerste procedure was dat op zichzelf geen issue. Geen punt van discussie en het is onbegrijpelijk dat dan nu aan appellant wordt tegengeworpen dat hij dat toen maar aan de orde had moeten stellen, al was het alleen maar omdat hij dat aanvankelijk helemaal niet had begrepen.

De rechtbank had met appellant zich moeten afvragen of het wel toelaatbaar is dat verweerder blijkbaar een eerder gemaakte fout niet wenst te herstellen en dat verweerder zich dan niet kan verschuilen achter de stelling dat verzoeker het maar eerder had moeten zeggen of had kunnen zeggen.

GRIEF IV

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 overwogen dat de overgelegde identiteitsdocumenten geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn.

Toelichting:

De overgelegde documenten zijn destijds niet onderzocht. Alleen al om die reden zijn er nu wel nieuwe feiten en omstandigheden. Bij het verweerschrift heeft de staatssecretaris

SNIJDERS
ENTOEMEN
ADVOCATEN

gesteld dat de onderzoeksrapporten zijn overgelegd, maar die zijn niet overgelegd. dit is ter zitting nog een keer duidelijk gemaakt maar daar heeft de rechtbank niets over gezegd en het feit dat de kaart dateert van voor de datum van de eerste asielaanvraag doet niet af aan het feit dat het een novum kan zijn omdat immers duidelijk is gemaakt waarom die verklaring niet eerder overgelegd kon worden.

GRIEF V

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat het beroep op artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn niet kan slagen en geen novum oplevert.

Toelichting:

Appellant heeft in zijn aanvullende gronden van beroep onder overlegging van een aantal rechterlijke uitspraken doen betogen dat het beroep op de Definitierichtlijn artikel 14, aanhef en onder c, ook een nieuw feit is. Hij heeft daarbij duidelijk gemaakt en op de zitting nader betoogd dat blijkbaar ook volgens uw opvatting het niet van belang is of het asielrelaas geloofwaardig wordt geacht en dat de minister zelf van mening is dat er in het subsidiaire geval dat appellant uit Noord-Irak afkomstig is in Noord-Irak sprake is van een situatie zoals in artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn genoemd.

Appellant heeft zeker in zijn procedures duidelijk gemaakt welke problemen hij daar ondervonden heeft. Hij heeft ook vele ondersteunende documenten getoond ter illustratie daarvan en die kunnen toch moeilijk anders worden beschreven dan als schade wegens ernstige en individuele bedreiging van het leven als gevolg van willekeurig geweld in het kader van internationaal of binnenlands gewapend conflict. De rechtbank had het beroep van appellant niet af kunnen doen met de stelling dat eiser niet onderbouwd heeft dat zijn leven ernstig en individueel bedreigd wordt en dat zijn asielrelaas in de eerste procedure ongeloofwaardig is gevonden alleen al omdat naar de opvatting van appellant de staatssecretaris in de tweede asielprocedure dit argument überhaupt niet ter weerlegging van de stelling van appellant naar voren heeft gebracht en de rechtbank ook bij een marginale beslissing had moeten oordelen over het beroep van appellant, artikel 15 van de Definitierichtlijn.

REDENEN WAAROM

appellant verzoekt de bestreden uitspraak d.d. 8 februari 2008, verzonden 8 februari 2008, van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, sector vreemdelingenkamer, AWB-nummer 07 / 40710, te vernietigen en het hoger beroep gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Boxtel, 13 februari 2008

Bepaaldelijk gevolmachtigde
 C.A.J.M. Snijders